Temps Ordinari - Divuitè diumenge

Per Administrador el dg., 03/08/2014 - 09:00

Is 55,1-3
Rm 8,35.37-39
Mt 14,13-21

1- *L'evangeli ens ha dit que Jesús* ***« veié una gran gentada, se'n compadí i curava elsseus malalts".*** *"Se'n compadí": és una característica que defineix la personalitat de Jesús: ser enormement sensible als sofriments i angoixes de la gent.* Aquesta actitud, segons veiem a l'Evangeli, determina tota la seva activitat. Si fa un miracle, és perquè es compadeix d'algú que està sofrint. Ressuscita el fill de la viuda de Naím perquè se'n compadeix i vol retornar l'alegria a aquella mare; cura el leprós perquè es va compadir de la seva soledat; cura els dos cecs perquè es compadeix de la seva desgràcia. I la llista seria inacabable. *2-No sé si nosaltres, tot i ser deixebles de Jesús, obrem de la mateixa manera. Si som sincers, hem de reconèixer que sovint la nostra actitud enfront de les necessitats dels altres no és tant la solidaritat sinó, més o menys conscientment, aquella frase típica: "No es el meu problema".* És una frase que fa mal. I, evidentment, no la trobem a l'evangeli. Seguint aquest criteri, el món ni progressaria ni viuria en pau, perquè aquesta actitud mata la solidaritat. Sortosament per a nosaltres, no és aquest el comportament del Senyor. Ell, davant les nostres angoixes, davant les nostres defallences o infidelitats, mai no ens deixa sols. Mai no ens dirà « no és el meu problema ». Per què no ens esforcem per imitar-lo? Com canviaria el món si ho féssim!. *3- Fixem-nos en una cosa. Aquesta narració que hem vist a l'evangeli l'anomenem el "miracle de la multiplicació dels pans".* Però Jesús, abans, ha intentat fer un miracle encara més difícil: el de la multiplicació dels cors sensibles. Jesús vol que creixi el nombre de cors que siguin bondadosos i sensibles com el seu. Per això diu als deixebles: "**Doneu-los menjar vosaltres mateixos".** Això també val per a nosaltres. Al nostre entorn hi ha moltes persones que tenen fam. No solament fam material, sinó també fam d'estimació, de justícia, de companyia, fam de ser escoltats… I Jesús vol que ens en compadim, perquè és molt trist per a les persones que sofreixen veure que aquells que els envolten són insensibles a la seva situació. De vegades, això encara és més dur que el mateix sofriment. Quina és la meva resposta? Sóc sensible als patiments de les persones que m'envolten? Ja hem vist que Jesús no accepta aquella resposta dels deixebles: **"Acomiadeu la gent".** L'actitud del creient no és la d'acomiadar, sinó la d'acollir, la de donar la mà, la de prestar atenció a l'altre, sigui la parella, els fills, els pares o qualsevol persona necessitada. Els apòstols van quedar sorpresos que Jesús els demanés que donessin de menjar a la multitud. Pensaven que no podien. Però després van comprovar que, amb l'ajut del Senyor, això era possible. Tot és qüestió de confiança. I també de generositat: de saber donar el que tenim, **encara** que sigui poc. Els deixebles, diu l'evangeli, només tenien cinc pans i dos peixos. Jesús va demanar que els hi portessin i llavors : « **Digué la benedicció, els partí i donava els pans als deixebles i ells els donaven a la gent ».** Aquesta estreta col·laboració de Jesus i els deixebles va permetre alimentar, amb tan pocs recursos, més de cinc mil persones. Aquí hi hem de veure una crida que ens fa Jesús: no ens espantem per la insuficiència de mitjans. El que cal és tenir un cor, com el de Jesús, sensible a les necessitats dels altres. Si fem el que podem i preguem sincerament, la resta ja la farà el Senyor. I, fins i tot, potser participarem en algun miracle: la generositat sempre en fa de miracles. Vull dir que els resultats seran molt superiors als que podíem esperar. *4- Acabem dient que, d'alguna manera, estem repetint avui aquí allò que hem escoltat a l'evangeli.* Cada diumenge, a l'eucaristia, nosaltres també tenim una trobada amb aquest mateix Jesús que es compadeix de nosaltres, perquè tenim necessitat de ser ensenyats, curats i alimentats. Fem l'esforç d'acollir en el nostre cor la seva Paraula i la seva força salvadora. I llavors, no solament serem curats i alimentats, sinó que també creixerà en nosaltres la capacitat de compadir-nos, que és l'actitud més profundament humana i cristiana. Reflexionem-hi. *Durant els mesos de juliol, agost i setembre us oferim els punts de reflexió del* ***P. Lluís Armengol i Bernils*** *(Terrassa, 1924 - Sant Cugat del Vallès, 2007), publicats al llibre* ***"El pa de la Paraula nº 3. Diumenges i festius. Cicle A."*** *Editorial Claret, 2004*